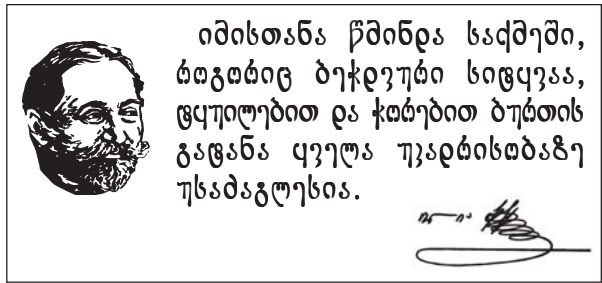

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემეში, ტოტოტიტ ბეჭდუბი სიფყვას, ცყუილებით და ჭბბბბით ბბბბის გაცუნა ყუულა უკადრბბბბბბე უსაბბბბბბბბ.

დაარსებულია 1918 წელს.

სამშაბათი, 2 აგვისტო, 2011 წელი.

№142 (6753)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge ვებ გვერდი: www.open.ge ფასი 50 თეთრი.

მიმართვა ჩვენს ახალგაზრდობას დიდგორით დიდი გული აქვს ქართველს, დიდგორი დიდი იმედის არის!..

ყმაწვილი უნდა სწავლობდეს საცნობლად თავისადათ: ვინ არის, სიდაბ მოსულა, სად არის, წაგა სადათ?

დავით გურამიშვილი

ვინა თქვა, ვინ შთაბამონა ჩვენს ახალგაზრდობას – სტუდენტებს, რომ მათი საფიქრალი მხოლოდ სწავლა და სხვა დანარჩენი, რაც სდება ძვეყნად, მათ ეს არ ეხებათ?!

ეს მცდარი შეგონებაა, რადგან ახალგაზრდობისათვის თავიდანვე ნათელი უნდა იყოს, სად და როგორ გამოიყენოს თავისი ცოდნა-განათლება, როგორ და რით არგოს თავის ხალხსა და ძვეყნას.

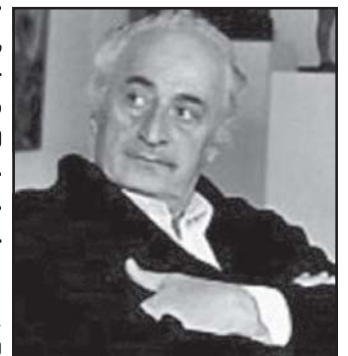
სამშობლოში დაბრუნებულმა თერგდალეულეებმა თავიანთი განსწავლულობით მაშინდელი რუსეთის პოლიტიკის შედეგად გადაგვიარების გზაზე დამდგარი საქართველო იხსნეს, ფაზაზე დააყენეს.

დღეს საქართველო თავის უფალი ძვეყნაა, დემოკრატიის გზაზე მდგარი, ამ მოწაპოვარს დაცვა სჭირდება და ეს მისია ახალგაზრდობამ უნდა იკისროს, მაგრამ როცა სამშობლოში კეთილდღეობაზეა საუბარი, როცა ახალგაზრდობის იმედითაა ძვეყნის მოგაველი, სრულიად გაუგებარია ტელევიზორიდან მოსაგებარებელი, უკბილო სუბროგები, უზნეო, მდაბალი გამოვლენის, უნიჭო გადამოცემები, რაც ამხინჯებს ახალგაზრდობის ჯანსაღ სხეულსა და სულიერებას.

ჭაბუკავო და გოგონავო ქართველი ხალხის იმედო ახალგაზრდობა, სულ რამდენიმე დღეში 12 აგვისტო მოდის, ჩვენი საამაყო დღე, „დიდგორობა“, შეიცვადეთ, ეს საზიფო დღე ლალი გახადეთ. მოინახულეთ ეს ადგილი. „კრძალვით მივბახლეთ ამ წმინდა ადგილს, სადაც 1121 წელს, 12 აგვისტოს დავით აღმაშენებელმა კლდეამოსილი უფი გადაიხადა და შეწვევითა ღვთისათა იხსნა საქართველო“.

ქართველთა ამ გამარჯვებამ შექრა მთელი დუნია, მას „ქლევანი საპირიველი“ ეწოდა. ჩვენი ენა, მამული, სარწმუნოება ამ დიდმა გამარჯვებამ გადაარჩინა. ამიტომაც ეს ადგილი საპატივცემულო ყველა ქართველისათვის. ამ, ამ სისხლით მორწყულ მიწაზე, ღვივის ყაყაყო და ნაირფერი ყვავილი. ამ ვებას სივრცეში დგას „დიდგორის გმირთა მემორიალი“, რომელიც თქვეთვის და მოგაველი თაოგებისათვის გაკეთდა, და ეს სიტყვაც თქვეთვის თქმული მოწოდებაა:

„ჭაბუკო, რადგან ამოხველ დიდგორს, ყური მიუბდე ამ არამარეს, ამ წუთიერად შენი წინაპრის გვერდში აღმოჩნდები, ხმლის ვადაზე ხელჩაბლუჯული, შემოგვისება ჟღარუნი თორის, ცხენთა შინვინი, მხედართა ყიჟინა და გუბის ხმა გამარჯვებულთა, სიამაყით აბიგბარდება გული, მიხვდები, რომ ღირსეული წინაპრების შვილი ხარ, რომელთაც ურიცხვ დამგხრობთა დამარცხება შექმნა. მიხვდები იმასაც, რომ დღეს შენი საფიქრალია, როგორ განამტკიცო და აღაშენო შენი ძვეყნა – საქართველო, რომლის გადასარჩენად თავს არ ზოგავდა შენი წინაპარი“.

მერაბ გერქენიშვილი. 2011 წ. 1 აგვისტო

ინფორმაცია

თბილისის სატელეკომუნიკაციო ანძა 110 ათას ლარად გაიყიდა

თბილისის სატელეკომუნიკაციო ანძა 110 ათას ლარად გაიყიდა. აღნიშნული ინფორმაცია განთავსებულია ფინანსთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოს ვებ-გვერდზე www.eauction.ge.

ხალისუფლებამ მხარი დაუჭირეს პატრიარქს და ას რუსეთთან სასაზღვროდ გამოიყენოს

სამართლებლო ექსპერტიზის ედუარდ შევარდნაძე საქართველოს პრეზიდენტის მიხეილ სააკაშვილს მოუწოდებს „გადადგას ნებისმიერი ნაბიჯები და გამოიყენოს ყველა გზა რუსეთთან რეალური დიალოგის დასაწყობად“.

აშშ-ს სენატმა რუსეთს „შეაფურთხა“!

აშშ-ს კონგრესის მიერ მიღებული რეზოლუცია აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის „ოკუპაციის შეწყვეტასთან“ დაკავშირებით – ეს ჩვეულებრივი შეფურთხებაა რუსეთის მიმართულებით, რომელიც არაერთხელ შედეგს არ გულისხმობს.

იკულების წესით

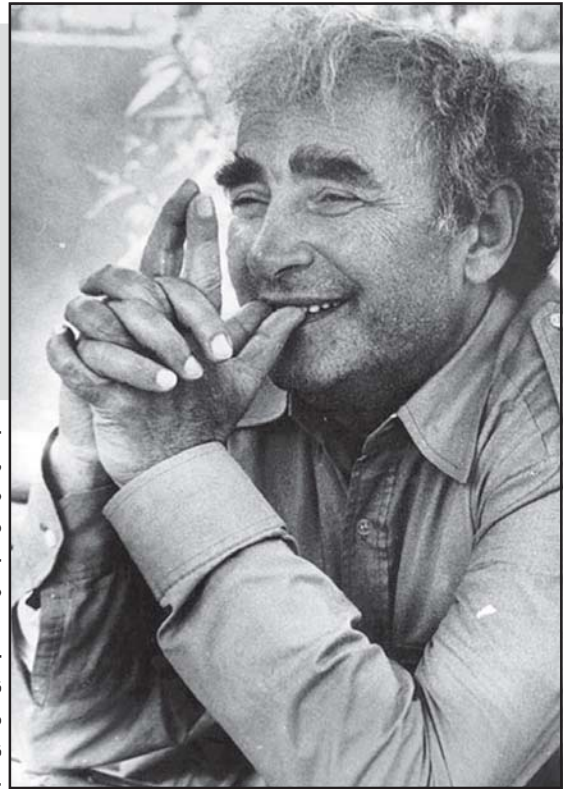
კარგია თუ ცუდი ID ბარათები?

პირველი აგვისტოდან ახალი თაობის პირადობის მოწმობების – ID ბარათების გაცემა დაიწყო. ეს თარიღი ბათუმის იუსტიციის სახელში ოფიციალური პირების მოწმობებით გუშინ დიდი ზარ-ზეიმით აღინიშნა.

რატომ სერიული ნომერი, რის შემდეგაც მოქალაქის მისამართი ეკრანზე აჩვენდება გამოწვევა. ID ბარათების გაცემა პირველ ეტაპზე 1 აპრილიდან დაიწყო.

Advertisement for MAGTIFIX featuring a large circular graphic and a mobile phone. Text includes 'MAGTIFIX' and 'თავისუფალი'.

სახლი ელექტრონული პირადობის მოწმობის აღებას მხოლოდ დღეს მოქმედი პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის ვადის გასვლის, დაზიანების, დაკარგვის, მისი მფლობელის სახელის ან გვარის შეცვლისა და მასში უზუსტობის აღმოჩენისას არის სავალდებულო.

მუშინ რედაქციაში დარეკა აწ უკვე მთავრდებიდა ნოდარ დუმბაძის მეუღლემ, ქალბატონმა ნანულიმ, რომელმაც გვითხვა, რომ ჩვენი საზოგადოებისთვის და უწინარესად მაინც იმ ადამიანებისთვის, ვისაც ვერ არს, შეგვეხსენებინა მწერლის თავის დროზე ფრიად გახმაურებული წერილი — „ოცნებას კაცს არ მოუკლავს“. თხოვნის მიზეზად კი ის დაასახელა, რომ ნოდარ დუმბაძის ნაოცნებარი „მზიურის“ — ქართულ დისნეი-ლენდის ცაზე არცთუ სასიამოვნო ღრუბლები გამოჩნდათ, ანუ „მზიურს“, როგორც ამჟამინდელი ვითარებიდან ჩანს, მთლად კარგი მომავალი არ უჩანსო.

კეთილ ოცნებას, ალბათ, მართლაც კაცს არასოდეს არ მოუკლავს, მაგრამ, კეთილი ოცნებისგან განსხვავებით, ქვეყნის გამორიგე კაცნი, დაუფიქრებლობით თუ შორსგანუჭყრტელობით, ერთი კარგი საქმის კეთებისას მეორე კარგ საქმეს არად დაგიდევენ და არცთუ იშვიათად კლავენ სხვათა კეთილ ოცნებებსა და ნაოცნებართ. აი სწორედ ამნაირ კაცთათვის შესახსენებლად ვებქდავთ დღეს, ოდნავ შეკვეცილად, ნოდარ დუმბაძის ზემოხსენებულ ცნობილ წერილს.

ჩემი სახლის გადაღმა — მდინარე ვერეს ხეობაში, სწორედ იქ, სადაც ზოთბარკი თავდება, აი, უკვე ორი წელია ვეპერეთულა ბელტიყლაპია ექსკავატორი დგას, გრუნუნებს, რკინის ხორთუმს მძლავრად იქნევს, დედამიწას ვულ-ღვიძლს უჯიჯუნის და უტრიალებს. ცნობისმოყვარეობამ — ადამიანთა ამ სახელგატყენილმა, მაგრამ ძალიან სასარგებლო გრძობამ მეექსკავატორესთან მიმიყვანა.

გამორიგე, მდინარე ვერე განსაზღვრულ მანძილზე უნდა გადაიხუროს და ზედ, ამ გადახურულ ტერიტორიაზე ბაღი გაშენდეს.

— მერე, ნიაგი, პაერი, ხევი, ქალა? — ვკითხე მე.

— პაერი, თორემ ვეც აბასთუმანია, აქაურობას შმორის სუნი ასდის, მთელი დღე ცხვირი სად წავიღო არ ვიცო.— მიპასუხა მეექსკავატორემ და ზიზღით განედა საბრალო ვერეს, ძლივს რომ მიიკვლევიდა გზას, ნაგავსა, მანუთსა და სხვა ათასგვარ სინძურეში.

ჩემი ბავშვობა გამახსენდა 1935-1936 წლებში. ნიკო მარის ქუჩის № 2-ის პატარა ბიჭები და გოგონები როგორ ჩავდიოდით მდინარე ვერეს ქალაში უნივერსიტეტის გადაღმა. ვთამაშობდით, ვჭყუშობდით, ვბურთობდით, ვთევზავდით, საათობით ვუცქეროდით დაკოტაეულ ნონის მრეცხავ ქურთებს, წყალში ჩაფენილ ნონებს, უზარმაზარ კეტებს რომ უზაპუნებდნენ გამეტებით. და თუ მოგვწყურდებოდა, იქვე ვერეს ანკარა წყალსა ვსვამდით, დიას, დღეს, ამ ჩემი მეექსკავატორის მიერ გალანძვლულ ვერეს წყალს. საღამობობით ხშირად ნახადირევი თევზითაც კი დავ-

და რისი აშენება უფრო მიზანშეწონილი იქნება მდინარე ვერეს ხეობასა და ასაღებად გახაზიერებულ სახლებით მოფენილ, საბურთალოს პირაქეთა ფერდობზე.

მოგესხენებოთ, სიცოცხლის გაჩენის დღიდან ადამიანები მდინარის გადახურვას კი არა, სულ იმას ცდილობდნენ, როგორმე მდინარის პირას დასახლებულიყვნენ, რათა მისი დაუშრეტელი სიკეთით: თევზით, ნოყიერი ქალით, წყლით, ნიაგით, შღამით, ქვით, ღორღით ესარგებლათ. ამ და ბევრ სხვა მიზეზთა გამო აშენდა თბილისი მტკვრის პირას, და სივანეში კი არ წავიდა, სივრქეში გაიზარდა, მაცოცხლებელ მტკვარს რომ არ მოსწყვეტოდა, რადგან მდინარე ქალაქისთვის არტერიაც არის და ფილტვიც. ეს ჩვენი დალოცვილი ვერეს ხეობაც რომ ბეთანი-

საცურათ აუზებით, ტრანსპორტით, გვირაბებით, ხიდებითა და სადგურებით, თავისი მატარებლით, რომელიც ივლიდა შესანიშნავი ისტორიული მარშრუტით (თბილისი-ბეთანია), თავისი დასასვენებელი სახლებით, სანატორიუმებითა და კლინიკებით.

გაიხსენეთ, რამდენი ხელმოკლე მოქალაქის ფერმკრთალი ბავშვი დადის ზაფხულობით თბილისის ქუჩებში, ეს ჩვენი ოცნების ქალაქი კი ათასობით ბავშვს დაიტევს და მოათქმევინებს სულს ზაფხულობით. ათასობით ბავშვს მოუტანს სიხარულს, ბედნიერებას, ხალისით, სიჯანსაღით და მადლიერებით აავსებს მათ პატარა გულებს ეს ქალაქი, იქნებ ნოვოსიბირსკის „აკადემგოროდოსის“ მსგავსი და უფრო სრულყოფილი ქა-

ნოდარ დუმბაძე

ოცნებას კაცს არ მოუკლავს

„მზიურის“ ცაზე გაჩენილი ღრუბლების გასაფანტავად

დან მონაბერი თავისი გრილი ნიაგით ივნიის, ივლიისა და ავგისტოს პაპანაქებაში მაცნოვრებელი ფილტვია თბილისისა, პოდა, ამ სასტიკი ურბანიზაციის პერიოდში, შეიძლება ისედაც ფილტვადაჩრდილულ ქალაქს, ერთ-ერთი ფილტვი დაუხურო? — მე მგონი არ იფარვებს.

ჩვენ, ქართველები, ცოტა წამხედური ხალხი ვართ, უცებ, დაუფიქრებლად ვიცით ხოლმე სხვისი აზრის, საქმის თუ სიტყვის გადმოღება. ერთხელაც იყო ასეთმა წამხედურობამ ჩვენს მარხენალ ალაზნის ველზე ვაზი კინალამ ამოგვადირკვინა და სიმინდი კინალამ დაგვათესინა. მეორედ კი, მთელ საბჭოთა კავშირში ღობეების წინააღმდეგ გამართული კამპანიის დროს, სხვისი წამხედურობით, თბილისელებმა ყველაზე ადრე ზოთბარკს მოვსხენით ღობე და მერე მასხვს, ერთი კვირა ვეძლეობდით გალიდინ გამობარულ მშიერ ღობს. მეც ასეთ წამხედურობად ნუ ჩამომართმევთ და ხომ არ აჯობებდა მდინარე ვერეს ხეობაში, იქიდან დაწყებული, სადაც ახლა ზოთბარკია, ვიდრე ვაკე-საბურთალოს გადასასვლელამდე, ჩვენებური, ქართული „დისნეილენდი“ აგვეშენებინა? მე უკვე ვხედავ თქვენს სახეზე უნდობლობითა და ირონიით სავსე ღიმილს, მაგრამ ნუ აქწარდებით, ამდენ ნალაპარაკებსა და ნაფიქრალს ნუ გადამიყრით ნავაგივით მდინარე ვერესი. დაფიქრდით და ისე მიპასუხეთ... რა იქნებოდა, რომ მდინარე ვერეს ხეობაში, პითნერთა ქალაქი „მზიური“ აგვეშენებინა თავისი თავისუფალი ქალაქის საბჭოთა და ქალაქის მერით, ქარხნებით, საამქროებით, პერბარიუმებით, ლაბორატორიებით, ყანებით, ბაღებით, ვენახებით, სპორტული მოედნებით,

ლაქიც ყოფილიყო, სადაც ჩვენი ქვეყნის მომავალი, ყოველმხრივ შემკული მოქალაქეები გაიზრდებოდნენ, ყველა თათბა რაღაც სამახსოვროს უტოვებს თავის მომდევნო თაობებს და შთამომავლობას. და არა მხოლოდ მუხუჭში გამოსაფენი ისტორიული ექსპონატებით. ეს შეიძლება უბრალო კარუსელიც იყოს, მაგრამ ისეთ დროს და ისეთ ადგილას დადგმული და დატრიალებული, რომ ბავშვს სიკვდილამდე დაამახსოვრდეს.

ამას ყველაფერს პითნერთა სასახლე აკეთებს, შეძლებისდაგვარად, იტყვი თქვენ. დიას, აკეთებს და საკმაოდ კარგადაც, მაგრამ იქ სხვა მასშტაბებია. ესეც არ იყოს, პითნერთა სასახლე მაინც „სათბურია“. რა დასამალია და ხშირად პითნერთა სასახლის ბავშვებმა „კონსტანტინე გამხარჯიანის“ შემოქმედებაში კაუსატურ ზმნათა რხევის ამპლიტუდა“ უკეთ იციან, ვიდრე საკუთარი შიშველი ფეხიდან ეკლის ამოღება.

მე ხშირად შეგვხვდებიან პითნერთა სასახლის აღზრდილი ბავშვებს. ისინი უფრო ციდან ჩამოფრენილ ფერიებს ჰგვანან, ვიდრე ბუდიდან აფრენილ მართევებს. ჩვენკი სწორედ მიწიდან ცაში აფრენილი ახალგაზრდობა გვჭკირდება და არა ციდან ჩამოცვენილი.

არც ისაა დასამალი, რომ ამ უკანასკნელი 10-15 წლის მანძილზე, ზოგიერთი უკეთური მშობლის უსაქციელობის გამო, ბევრი ბავშვის ფსიქოა მოწამლულია და ტრავმიერებულია. ბევრი ბავშვი ცნოვრებას მრუდე სარკეში ხედავს, ამიტომ ბავშვთა აღზრდის საქმე გადაუდებელი და № 1 პრობ-

ლემაა. ნუ დავიკარგებთ ბავშვთა აღზრდის საკითხში სკოლასა და ოჯახს შორის ატეხილი გაუთავებელი დავის უღრან ტყეში. სკოლასა და ოჯახს შორის, თავშიც და ბოლოშიც, წინაც და უკანაც, ყველგან ჩვენ ვართ.

მე ბევრი ვესაუბრე ამ საქმის მცოდნე ადამიანებს. ბევრი არქიტექტორი, ინჟინერი, მხატვარი, მოქანდაკე, ეკონომისტი, ქვეთხურთ და კირითხურთ მხად არის უსასყიდლოდ ემსახურის ამ საშველიშვეილო საქმეს. ზოგიერთმა ფრიად პასუხისმგებელმა პირმა ისიც კი მითხრა, თუ საქმით იქნება, ასეთი კარგი საქმისთვის სახსრები ყოველთვის გამოინახებაო. სწორედ მათმა ოპტიმიზმმა გამათამაშა და განმაცოცხლა ამ წერილის წერად.

ლ.ტოლსტოი ამბობდა, თუ ადამიანები იმ სახსრებს, რომლებიც დამნაშავეთა დასასჯელად იხარჯება, თავის დროზე ადამიანის აღზრდას მოვახმართ, დანაშაული არ იქნებაო. ეს აზრი შეიძლება სულ მთლად სწორი არ იყოს, მაგრამ პატარა ექსპერიმენტის ჩატარება ღირს.

... და ისევ თავიდან თქმულს რომ დავუბრუნდებ, ბევრ უსაქმურ და რუსთაველის გამზირზე უაზროდ მონეტაიად ახალგაზრდას გაუჩნდება ბოლოს და ბოლოს, ქალაქის ცენტრში მისთვის „შესაფერისი“ სამუშაო.

ბევრს, ამ წერილის წამკითხველს ალბათ გაეღიამება. დუმბაძემ როგორ გააიოლა საქმე, ძალიან და მამლის არ იყოს, ქალაქიც ააშენა, სახელიც დაარქვა და შიგ დასახლდა კიდეც. არა უშავს, ვისაც ეს წერილი ღიმილს მოგვრის, ვთხოვ თითო აგური იშოვოს, მოიტანოს და მდინარე ვერეს ხეობაში დადოს. მერე ნახონ ის ჩვენი ოცნების ქალაქი თუ ნება-ნება, თანდათან ყველა ჩვენთავანის გულმოდგინე მეცადინეობით არ აშენდეს. სხვისი არ ვიცი და მე კი სიამოვნებით ვავხედობდი ამ მზიური ქალაქის პირველი ხანდაზმული მოქალაქე. შეიძლება ვე საქმე არც ისე იოლი იყოს, როგორც მე დავხატე, მაგრამ არ არის საყალბეული ჩვენ მიერ დაწყებული საქმე ჩვენ დავამთავროთ, მთავარია ჩვენ დავიწყეთ.

დიდი ილია ამბობდა, კაცს ორი სახელი უნდა ჰქონდესო, ერთი აქ დასარჩენი, მეორე კი თან წასაყოლიო.

ის მეორე, თანწასაყოლი სახელი ჩვენმა მადლიერმა შეიღებმა უნდა დაგვაწერონ საფრანგის ქვებზე. ილიანდ ის სახელი ჭკუშმარიტი უნდა იყოს, რადგან მოგონილი სახელი კაცს არც აქ და არც იქ არ გამოადგება.

ბრუნებულვარ შინ, არც არავინ მიკრძალავდა ამას, არც არავინ მიჯავრდებოდა ამის გამო, პირიქით, ის თევზი გამოურთმევიათ ჩემთვის, შეუწყვავთ და უჭმევავთ კიდევაც. თუძცა იმ პერიოდში არც უბატრონი ვყოფილვარ და მით უმეტეს მშვიერი.

ახლა რომ თბილისელ დედას ვინმემ უთხრას: შენი შვილი ვნახეთ, მდინარე ვერესი ბანობდაო, ამბის მომტანსაც მოკლავს, ბავშვსაც მოკლავს, მერე თავსაც მოიკლავს და ძალიან სწორადაც მოიქცევა. ეს ისე მოგახსენეთ, სხვათა შორის, თუ მართლა მხოლოდ სინძმურის დასამალავად ვხურავთ ვერესს, ნუ ვიზამთ მავას, თორემ იმავე მიზეზით, როგორც ამას წინათ სამართლიანად აღნიშნა აკაკი ბაქრაძემ, მალე მტკვრის გადახურვაც მოგვიწვეს, შავი ზღვისა თუ არა, მაგრამ არა უშავს, საბედნიერად, გადახურულ ვერესზე ბევრი რამ კარგის აშენებას ვაპირებთ

კითხვული კაცის აზრი

ყოველი რევოლუცია გარდაქმნავს სიუხვით ასაზრდოვან ზრდადმოქმედებულ უმრავლესობას...

რევოლუციების ნაგვიანი თანამგზავრი სისხლი და ნგრევა, უსაბარტოლო და განუკითხავი...

„ვარდების“ რევოლუციამ დააკაფო ყოველი გარდაქმნების და ცხოვრების წესის შეცვლის პრაქტიკული...

ქართული პარლამენტის უმრავლესობა ერთ ხმაში მიიღო იგი მოწოდებულა მხოლოდ იმისათვის...

„დამოუკიდებლობა“ და თავისუფლება“ ქართველთა დიდი ნაწილის სულიერი მტკიცე...

„ვარდების“ რევოლუციის პირველი საგანგებო სიტუაციის პირველი...

„ავალანტიის მცოდნისათვის“ საქართველოს პარლამენტი...

ქართველები შესანიშნავი მჭვრეტელები ვართ. სხვისი...

ბარემო დატრიალდა. დუმილი თანხმობასაც ნიშნავს...

დღევანდელი საქართველოც სისრულე...

შეუინებული პრიდუმს!

„ახალი ადამიანები“ საკუთარი ხალხის წინააღმდეგ

ცვიან უსაბარტოლო (საბარტოლიანად რომის იმეოვანა?)

„რეფორმატორებმა“ ახალი გლეჯი შესთავაზეს (უფრო სწორად დაუნდებლად დაუშვებულ ქართველებს...

მრავალთა დუმილი გახდა ქართული ცნობიერების მესაფლავებელი მოკავშირე...

ლით იმსახურებს იმ სიტყვებს, რომლებითაც შეაგებს იგი...

საქართველო და გარე სამყარო ჩვენი ისტორიის განუყოფელი...

საქართველო და გარე სამყარო ჩვენი ისტორიის განუყოფელი პრობლემა იყო...

გორბატოვის განსახიერება (აბაში ექვთარავის არ ეპარებოდა...

კეთილი დამხმარებელი კაცობრიობის ისტორიას არ ახსოვს...

საბარტო და თურქთა წყალოვით „გათათრდა“ და დააკარგა...

მტარი, რომორც ადრე, მტრად რჩება. თუმცა ზოლოდ ვერც...

გადარჩენის გზებს უნათებდნენ. ამ კუთხით, რაოდენ საეჭრად...

საქართველო დღესაც ორიენტაციის არჩევანის წინაშე დგას...

შეშინებული ერი ცდილობს წუთისოფლის მშვიდად გაელას...

სამსამოვლის შიშმა დაამშვავა და დაარწმუნა გონება...

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

ამერიკის შეერთებული შტატების სენატმა მიიღო რეზოლუცია, რომელიც აცხადებს, რომ რუსეთი არ აღიარებს „საძარტველს ტერიტორიულ მთლიანობას და სუვერენიტეტს“.

რეზოლუციის ტექსტი, კერძოდ, აღნიშნავს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები „მხარს უჭერს საძარტველს სუვერენიტეტს, დამოუკიდებლობასა და ტერიტორიულ მთლიანობას და აღიარებს, რომ აზნაზეთი და სამხრეთი ოსეთი – ეს არის საძარტველს რეგიონები, რომლებიც ოკუპირებულია რუსეთის ფაქტობრივი მიერ“.

რეზოლუციის მიხედვით, ამერიკის შეერთებული შტატების სენატმა მიიღო რეზოლუცია, რომელიც აცხადებს, რომ რუსეთი არ აღიარებს „საძარტველს ტერიტორიულ მთლიანობას და სუვერენიტეტს“.

რუსეთი საქართველოს სუვერენიტეტს არღვევს

როგორც სახრეთ ოსეთსა და აფხაზეთს. რეზოლუცია აბრუტხავს ვით ალენიშნავს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების პოლიტიკის პრიორიტეტი – ეს არის „ქონფლიქტის მშვიდობიანი გადაწყვეტა“.

რეზოლუციის სპონსორი გახდა დემოკრატიული საქართველოს განვითარების შტატიდან ჯეინ ზახინი. რეზოლუციის პროექტი სენატში შეიტანეს 2011 წლის მაისში. ის მიღებული იქნა ერთსულვნად და შესწორებების გარეშე.

თბილისის რეაქცია. საძარტველს საბარეო საქმეთა სამინისტრო მიხსნავს ამერიკის შეერთებული შტატების სენატის რეზოლუციას, რომელიც მხარს უჭერს საძარტველს ტერიტორიულ მთლიანობას და ამ დოკუმენტის მიღებას უწოდებს „მნიშვნელოვანი ნაბიჯი ამერიკის შეერთებული შტატებისა და საძარტველს სტრატეგიული და პარტნიორული“.

ლი ურთიერთობების თვალსაზრისით. „როდესაც ერთსულვნად მიიღო საძარტველს მხარდაჭერი რეზოლუცია, სენატმა ოფიციალურად გამოხატა თავისი თვალსაზრისი და ერთსულვნად მიიღო რეზოლუცია, რომელიც აცხადებს, რომ რუსეთი არ აღიარებს „საძარტველს ტერიტორიულ მთლიანობას და სუვერენიტეტს“.

ახალი რეაქცია. მოსკოვში ჯერჯერობით არ გაუკეთებიათ კომენტარი ამერიკის შეერთებული შტატების სენატის რეზოლუციის მიღებას და ამ დოკუმენტის მიღებას უწოდებს „მნიშვნელოვანი ნაბიჯი ამერიკის შეერთებული შტატებისა და საძარტველს სტრატეგიული და პარტნიორული“.

პროექტი, რუსეთის საბარეო საქმეთა სამინისტრომ მას „არაკომპეტენტური და არალეგიტიმური“ უწოდა, ვინაიდან, რუსეთის ფაქტობრივი საბარეო საქმეთა სამინისტროს 13 დეკემბრის განცხადების თანახმად, პროექტი „უზღუდავყოფილი ახალი რეზოლუცია“, რომელიც წარმოიქმნა „სააკაშვილის რეჟიმის მიერ 2008 წლის აპრილში გაჩაღებული აგრესიის შედეგად“.

28 ივლისს რუსეთის პრეზიდენტმა დიმიტრი მედვედევმა სახელმწიფო დეპარტამენტს განუცხადებინა რუსეთის ფაქტობრივი საბარეო საქმეთა სამინისტროს რეაქციის შედეგად თანამშრომლობისა და ურთიერთობების გაუმჯობესებასთან დაკავშირებით საბარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებას.

საძარტველს საბარეო საქმეთა სამინისტრომ დაგმო რუსეთის პრეზიდენტის ეს ნაბიჯი და ბრალად დასდო რუსეთის ფაქტობრივი საბარეო საქმეთა სამინისტროს „ქონფლიქტის რეჟიმის“ არაღიარებას. „ქონფლიქტის რეჟიმის“ არაღიარება, არც სხვა ნებისმიერ შემთხვევაში, „საბარეო საქმეთა სამინისტროს“ არაღიარებას, რომლისადაც ხელი მოეწერა საძარტველს ოკუპირებული რეგიონებთან დაკავშირებით, არ აქვს იურიდიული ძალა და არც შეიძლება იქნას გამოყენებული საბარეო საქმეთა სამინისტროს ურთიერთობებში, ვინაიდან როგორც აფხაზეთში, ისე ცხინვალის რეგიონში არიან საძარტველს ძირითადი ნაწილები და არ არიან საბარეო საქმეთა სამინისტროს სუბიექტები“.

საძარტველს საბარეო საქმეთა სამინისტრომ განაცხადებდა, რომ რუსეთის ფაქტობრივი საბარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებაში, რომელიც აცხადებს, რომ რუსეთი არ აღიარებს „საძარტველს ტერიტორიულ მთლიანობას და სუვერენიტეტს“.

დადაინის ზურგზე

იტალიის სანაპიროზე დაბრუნების გზაში 300 ლტოლვილი იტალია და 25 ცხილრით (ტრიუმფი).

იტალიის სანაპირო პოლიციამ ხელში ჩაიგდო 15-მეტრიანი ბარკასი კუნძულ ლამპედუსთან მას შემდეგ, რაც მიიღეს სიგნალი „სოს“. ვარაუდობენ, რომ ხალხი ტრიუმფში დაიღუპა უპაერობის გამო – ძალადობის კვილი მათ სხეულზე არ არის. მიმდინარეობს გამოძიება.

ვაკისტანში იმსტრამისტიკა ნაბრეო 10 განვიწვიდის კოლონა გაანადგურეს

შეიარაღებული ექსტრემისტების ჯგუფმა შეუტია ჩასაფრების ადგილიდან ბენზინბომების კოლონას, ცეცხლი გაუხსნეს მანქანებს. დაიჭრა 4 მძღოლი და მცველები. თავდასხმა მოხდა პაკისტანის ჩრდილო აღმოსავლეთში, ავღანეთში ერთადერთ სახმელეთო სატრანსპორტო დერეფანში.

თითრეა სხლვა და რესპუბლიკელთა აზრ კონგრესში ვილფრის შეთანხმებას, რომელიც საშუალებას იძლევა თავიდან აიცილონ დიფულტა.

ეს დაადასტურა ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ. მისი სიტყვებით, მიღწეული შეთანხმება ითვლისწინებს, კერძოდ, სახელმწიფო ხარჯების შემცირებას ერთი ტრილიონი დოლარის ოდენობით ათი წლის განმავლობაში. ახლა გეგმა უნდა მოიწონოს კონგრესის ორივე პალატამ.

სირიებში ერთი დღე-ღამის განმავლობაში 145 კაცი მოკლეს, 113 მათგანი – პაშაში. ტანკები ხომსსკან მიიწვიეს

ამ დროს შინაგან საქმეთა სამინისტრო ქვეყანაში მომხდარს ასე გადმოგვცემს: სპეციალური დაწინაურების ქვედანაყოფები ამბოხებულთა ბრძოლის წინააღმდეგ მიმდინარეობს ბოევიკების შეიარაღებულ ჯგუფებს, რომლებიც ატერორებენ ქალაქ შამსის მოსახლეობას. უწყებამ მიმართა სირიის ტერიტორიის ბოევიკების შეიარაღების იატაკქვეშა თავშესაფრების გამოსაგლეწად, რათა მოხდეს მათი ნეიტრალიზაცია და სამართლიანდაცვისთვის გადაგება“.

ცხენით მოგზაურობა საქართველოში კველი მონასტრისკენ

საძარტველს კავკასიის მთებში საბრეო რეგიონის ლაშქრობის შედეგად, რომელიც მოგზაურობით დასავლეთით აღმოსავლეთისკენ, ჩვენი ოჯახი მოუახლოვდა სახრეთი ოსეთის საზღვარს – სადავო სეპარატისტულ რეგიონს, რომელიც კვლავ სახიფათოა მოგზაურებისთვის – და ჩვენ დავიწყეთ გრძელი შემოვლა სახრეთით. გავიარეთ სვანეთის შუახაუხრების სოფლების საბრეო კოშკები, საბრეო დღით ავიდით ლეჩხუმის ძაღის მთებში, შემდეგ კი დავიწყეთ დაგვიდა უფრო მთიანეთში დასახლებული ოჯახის რაბისკენ, რომელიც ცნობილია თავისი ლობიანებითა და ღვინით.

ჩვენ შევედით კველ უღრან ტყეში. პირადად კავკასიური სოქისა და აღმოსავლური ნაპის ხეები უბაღვი გვიღვიპავდა

ნოსტალგიურ მოგონებებს კანადის დასავლურ სანაპიროებზე. რაც უფრო ძველი ვეშვავოდით, მით უფრო თბილი ხდებოდა ჰაერი, ტყე უფრო ნათელი იყო, წიწვოვანი ხეები კი აღვიღს უთმობდნენ ტყის კაპალს, ასკილსა და წყავს. 20 კილომეტრის შემდეგ ჩვენ დავინახეთ აღმოსავლეთის ნიშანი. გავიწვდა დიდი საბრეო მანქანების ღრმად გათხრილი ტალახიანი კვალი. ტყის ჰაერი და გარემო ისეთი წყნარი იყო, რომ გრძელყო მოგზაობა ადამიანის სუნთქვაზე. გავიწვდა დიდი საბრეო აქედან რამდენიმე წუთის წინ წავიდა: იბრანოვოლი მათი ოჯახი, გაუფიქრებელი რუსული სიბრტეების და განძის ზეთის სუნი.

გადავიდეთ დავიწყეთ და დავინახეთ ტყის დამაგზავლებელი ახალგაზრდების ჯგუფი, რომლებიც, როგორც შევამჩვიეთ, მოგზაობდნენ არაღვიპავად. ისინი ეძს-მეტრის სიბრტის შოქებს იყენებდნენ ბერკეტებზე, ხელით ტვირთავდნენ თავიანთ რუსულ საბრეო მანქანას, აწყობდნენ მორბას ერთმანეთში. წინა პაპირზე იჯდა მორბეი შოქტები და ქოქყინა გაისურვი კალაშნიკოვის ავტომატით მხარზე.

მათ ხელი დავიძინეს, შემოგვითავაზეს სიბრტეები, გავაკითხნენ ჩვენი მოგზაურობის შესახებ, მომენტარული გაუკეთეს ჩვენი ცხენის მოცულუკას. საბრეო მორბე, ისინი კალიან მოცულუკები იყვნენ, რომ ჩვენი შემოგვითავაზინათ ჩვეულებრივი გაბიდა, რომელიც აუცილებლად გადაიძვება ხოლმე ალკოჰოლის მიქში გასოცდა, რომდესაც გოლოვადი გავსილ ძიდა ტაჭას

ბთავაგობენ, სვამენ საძარტველს, გავშვავის, იმით სადღეობრძელს, ვინც დაგვარბათ, წინდა გიორგის სადღეობრძელს.

ჩვენ მივდიოდით საღამოებზე, დაგვლა დავეშვით 1600 მეტრზე ძველი. ჩვენი მიზანი იყო მივსულიყავით პატარა ძალადავად, რომელიც ჩვენს რუკაზე იყო, გავიშვინა იმ საკვები, ვინაიდან ჩვენი მხარე ითიქმის აგონიწრა.

დილის 9 საათისთვის სიცხე აუტანელი იყო. ჩვენ ჩრდილოდან ჩრდილო გავდავად-ნილდავოდით, კლივი გადავალაზეთ უკანასკნელი 12 კილომეტრი ამგროლუწრამდე.

შუადღისთვის შევივალეთ ჩვენი გავგავი. ცხენი დავუტოვებთ გავ დავით, სახელგანთქმული ბარაკონის მონასტრის დიაკვნას. ახლა ჩვენი ცხენი მშვიდობიან და უშფოთველ ცხოვრებას გაატარებს მდინარე რიონის ნაპირზე. ჩვენი აღჭურვილობა შევყარეთ საბარეო შოქტ მანქანის სახურავზე, წავიდით ძალაძე მთისში, საინდანაც დავის მატარებელზე გავიყვანა აღმოსავლეთი საძარტველს დიდი მთების მიმართული.

ამუხამად ჩვენ ვიყავით პატარა დაგა არტანაში, რომლის მოსახლეობაც 22 კაცი, ამ ვამთავრებთ ჩვენს 30-დღიან მოგზაურობას კავკასიაში. ახალი ცხენი – კლიერი თეთრი ლაფაზა – უკვე მოქმედებდა გვყავს, სვალ ჩვენ გავგავაგვრებთ ჩრდილოეთისკენ, კავკასიის ძაღის კველ გადასასვლელზე, რომელიც მიატრებს საძარტველს საბრეო გზის მშენებლობის შემდეგ.

სიხლუ

შატილუის რეკავს, ეს დალოცვილი, შატილუის რეკავს!

მაგთიკოვის კიდე პირთი ეროვნული საქმა

დღეს შატილუი კოვანანი მაგთიკოვის სადგური ამუშავდება!

ერთი მხრივ შიქლია ეს ინფორმაცია მხარე და არაფრისმთქმელი ჩანდეს და ვინმე ჩაიხიზნოს, მერა რა, რომ ამუშავდა, მაგთიკოვი კლიერი კოვანანი და, ზუნებრივი, ფიქროვს თავისი მოქმედების არაფრის გაფართოვებაზე, მაგრამ თუ კარგად ჩავფიქვით ამ სადგურის ამოქმედების მნიშვნელობას, დავრწმუნდებით, რომ ეს კოვანანის მიერ კიდე ერთი ზონის უზარალო დაფარვა კი არა, ნამდვილად ეროვნული საქმაა.

დავიწყებ იმით, რომ 2011 წლის 2 აპრილი შატილუი არანაირი სატელეფონო კავშირი არ ყოფილა. ამ სადგურის ამუშავებით კი მაგთიკოვის სიხლუ დაიფარა შატილუი და მისი მიმდებარე ყველა ხეობა.

ზუნებრივი, რომ სადგურის ამუშავება დიდი საჩუქარია ადგილობრივი მოსახლეობისთვის. დიდი საჩუქარია, რადგანაც ახალი მაგთიკოვი კავშირი, რომელიც ადგილობრივი მოსახლეობას უფრო ცხოვრება, მოითხოვს კომუნიკაციის საშუალებების შეფარებაზე მუშაობას. ეს კი ახალი ფაქტორივად შექმნილი იყო.

ახლის გამართვისას წარმოიშვა საკმაოდ ბევრი სირთულე, მაგრამ კოვანანი მაგთიკოვის საციალისტებმა ყველა პრობლემას წარმატებით გაართვეს თავი.

მისასვლელი გზის არარსებობის გამო მთელი ახალშენი ვერტიკალურად იქნა გადატანილი, რაც დამატებით ხარჯებთან იყო დაკავშირებული, მაგრამ კოვანანისთვის მთავარი იყო შატილუი.

შედეგი, რომელიც უკვე არა მხოლოდ არსებული ბრუნდებით (მაგთი, პალი, პანიკ სარგებლობის საშუალებას იძლევა, არამედ მოკლე დროის ინტერნეტით (GPRS) ტექნოლოგიას სარგებლობაზე ხელისაწყო-მომხმარებელს და სკოლის ბარდა, მოსახლეობაც ისარგებლებს ამ სარგებლობით.

აგონების რაოდენობა არცთუ ისე დიდი და ამის გამო, კომუნიკაციის თვალსაზრისით, შატილუს სადგური ისევე ნამდვირია, როგორც მაგალითად უბანის და სხვა სადგურები, მაგრამ კოვანანი მაგთიკოვისთვის ამას გადაწყვეტილი მნიშვნელობა არა აქვს.

არა აქვს, რადგანაც ამ შემთხვევაში წინ არა ფინანსური მოგება, არამედ მთავარია და ადგილობრივი მოსახლეობის ინტერესებია ნამდვილი. ამის გამო თავადად შიქლია ვთქვათ, რომ შატილუს სადგურის ამოქმედება ნამდვილად ეროვნული ნაბიჯია.

ზუნებრივი, რომ სადგურის ამოქმედება, კომუნიკაციის საშუალებების გაიწვია, ინტერნეტისა და მაგთიკოვის სხვა სარგებობის ხელისაწყო-მომხმარებელს განვითარებასაც შეუწყობს ხელს. უფრო მეტ კომუნიკაციას შეუწყობს სატელეფონო ამ ულამაზესი კუთხის მონახულების მსურველებს.

კოვანანი მაგთიკოს დღისათვის თავისი სიხლული სატელეფონო დასახლება ტერიტორიის 98%-ზე მეტი აქვს დაფარული. ხოლო რაც შეეხება კომუნიკაციას, ნაკლებად მიმდებარე მიმდებარე ტერიტორიებსა და აქედან მისასვლელ ადგილებში სადგურების მოწყობის პროცესს, იგი მოგვალეობს გაგრძელებას, რაც კიდევ ერთხელ უსვამს ხაზს იმ ფაქტს, რომ კოვანანი მაგთიკოვი ნამდვილად ლიდერია სატელეფონო კავშირ-გამგზავნის განხორციელებაში მისი მომსახურების ხარისხის საშუალებით სატელეფონო.

ლაშა ჯანაშვილი, დუშეთის გამგებელი: პირდაპირ მინდა გითხრათ, რომ კოვანანი „მაგთიკოვი“ ბარდას უსვამს ხაზს იმ ფაქტს, რომ კოვანანი მაგთიკოს შატილუს მცხოვრებლებს, ისე მთელს დუშეთის რაიონს.

კომუნიკაციის უწყობლობა ისეთი მძიმე ზუნებრივი პირობების დროს, რომელიც ზამთრის პერიოდში აქ კუთხეში იცის, უამრავ პრობლემას ქმნიდა. ძალიან ძნელი იყო ადგილობრივი მოსახლეობისთვის დაკავშირება. ამას რაცინება და ინტერნეტის საშუალებით მხოლოდ ორ დღეში ერთხელ თუ ვახერხებდით.

ჩვენ მივხარობთ კოვანანი „მაგთიკოვის“ ხელმძღვანელობას, რომელიც გაულისწიერებით მოეპიდა ჩვენს თხოვნას და ნამდვილად ეროვნული საქმა გააკეთა. კავშირის სისტემის ამოქმედება საშუალება მოგვცა ადგილობრივი მოსახლეობის დროულად აღმოუჩინეთ დახმარება ნებისმიერი პრობლემის წარმოქმნის შემთხვევაში.

ზუნებრივი, რომ შატილუს საკომუნიკაციო სადგურის ამოქმედება დიდად შეუწყობს ხელს ტერიტორიის განვითარებას.

როგორც მოგახსენებთ, შატილუი, სატელეფონო და ულამაზესი კუთხე, ძალიან მიმდებარე ტერიტორიისთვის, მაგრამ ისიც ცნობილია, რომ ნებისმიერი ტერიტორია, უცხოელი იქნება ის თუ ადგილობრივი, სრულ კომუნიკაციას და განსაკუთრებით კავშირგაბმულობის შეუწყობაზე მუშაობას მოითხოვს.

ამდენ გამომდინარე, კოვანანი „მაგთიკოვი“ მინდა გითხრათ, რომ ულამაზესი არაფრის გაფართოვება უფროდ შეუწყობს ხელს მთავარი ეკონომიკისთვის აუცილებელი ფაქტორი - ტერიტორიის განვითარებას.

სადგურის ბასნა დღეს, 2 აპრილი, შატილუსის დღესასწაულზე დანიშნავს.

მაგთიკოვის მოქმედი ოფისი უკვე ავიდა შატილუში და იმ დიდი საჩუქარის ბარდა, რაც მოსახლეობას სადგურის ბასნით მიიღო, მცირე საჩუქრებითაც გაახარა ადგილობრივი მცხოვრებლები.

კოვანანი მაგთიკოვის წარმომადგენლებმა ხევესურებს დაურთვეს მანქანები, ტელეფონის საკიდეები და „პანის“ სიხარბები, ზედ დარიცხული თითო ლარი...

კოვანანი მაგთიკოვი კვლავაც აგრძელებს დიდი მართული საქმის კეთებას.

კვლავაც აგრძელებს სატელეფონო მოსახლეობაზე ზრუნვას და კვლავაც შეაქვს მთავარი უმჯობეს განვითარებაში უდიდესი წვლილი.

ბიბა ბაბრიძე

მოულოდნელი რაკურსით

გვინდოდა ჰოლივუდი, მივიღეთ ბოლივუდი!

შემოდგომაზე „ბოლივუდი“ საქართველოში ორი ფილმის გადაღებას დაიწყო. კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრი ნიკა რურუა კმაყოფილია. მისი შეფასებით, ყველა პირობა არსებობს, რომ მსოფლიოში უდიდესი კინოინდუსტრია, კერძოდ, „ბოლივუდი“ საქართველოში დაინტერესდეს.

ამის მიზეზად ნიკა რურუა საქართველოში კორუფციის არარსებობას ასახელებს. თურმე სწორედ არაკორუმპირებულობას მოუხიბლავს ჩვენი შორეული აღმოსავლელი მეზობელი და საქართველოში ჩამოსვლა მოუხადინებია. ინდოელებმა საკუთარ თავზე უკვე იწვეს ჩვენი სახელმწიფოს მხრიდან გასაოცარი მზრუნველობა, რის გამოც თავს საქართველოში უსაფრთხოდ გრძობენ და „ვარდებიანი“ სახელმწიფოს მხრიდან ყველაწიარად დაცულები არიან.

პირველი ფილმი ცნობილი ინდური ბლოკბასტერის, განგსტერული ტრილერის „ბილა 1“-ის გაგრძელება იქნება, რომელშიც მთავარ როლებს ქართველი მსახიობები თემიკო ქიტიანი და ზურაბ შარია შეასრულებენ.

ინდოეთის გარდა, ფილმს აზიის სხვადასხვა ქვეყნის კინოკრანებზე უჩვენებენ. ეს კი მინისტრ ვერა ქობალიას აზრით, როგორც ინდოეთიდან, ისე აზიის სხვა ქვეყნებიდან საქართველოში ტურისტების ნაკადის გაზრდას გამოიწვევს. „ბოლივუდის“ მეორე ფილმი კი კომედიური ფანტის იქნება, მისთვის სახელი ვერ არ შეუჩვენებია.

რას ნიშნავს საქართველოში „ბოლივუდის“ შემოსვლა, ტრადიციული ქართული ფილმის მქონე ერთ რატომ დავიდა „ბოლივუდიდან ბოლივუდამდე“? საქართველოში „ბოლივუდის“ აღმოჩენის შემდეგ რა პერსპექტივა აქვს ყველაგან განსხვავებულ და თვითმყოფად ქართულ კინოს? ყველაფერ ამ საკითხებზე „პრესაგეტი“ ესაუბრა კინომცოდნე მანაში ბუხრიძეს.

— „ბოლივუდი“ ტურისტების მოსაზიდად სჭირდება?

— ჩემი აზრით, ეს უფრო ტურისტული პროექტია, ვიდრე - კინოპროექტი. ყველა მხარეში მოღვაწეობენ კინოცენტრის, ეროვნული კინოპროდუქციისა და კინოსწარმოების მხრიდან წახალისებული უცხოელები. ბოლივუდის უცხოელები კუთხის ხარჯებით შემოვლენ, რაც, პირაქით, საშუალო ადგილს შექმნის. შემოქმედებითი ჯგუფი ისევე მათ ხარჯზე შეიქმნება. სულ სხვა არის, როცა ახალშენი აფინანსებენ. მაშინ, მაშინ, რომ ჩვენს ხარჯზე შემოვლენ ისინი. ამ შემთხვევაში, რა ხდება, ზუსტად ვერ გეტყვით, მაგრამ ბოლივუდის დინამიკაზე რასაც იყო, ალბათ, ისინი საკუთარი ხარჯებით ჩამოიან და არჩვენს ფილმებს.

— ეს არ განსაზღვრავს ბოლივუდის ფილმი, აქედან გამომდინარე, რამდენად ღირებულა ბოლივუდის ფილმი?

— რა მთხა უნდა, ეს სრულიად ეროვნული ღირებულების ფილმია. მათ წარმოება ადგილობრივ ხარჯზე ბათილად, თუ როგორ უნდა გაიყიდოს. დისტრიბუციის პრობლემაზე მოგვარება, რადგან ჩვენსავით მოთხი მილიონი კაცი არ ცხოვრობს ინდოეთში და ხუთი კინოკამერისა და კინოპროდუქციის წარმოება-გასაღებას და ღირებულებას და მომსახურების პრობლემას არ აქვთ და იმდენად დიდი მათთან ინტერესი, ნებისმიერი ფილმისადმი შიქლია ამოიღონ.

— არ გეჩვენება უცნაურად, რომ ქართულ ფილმებს ნაკლებად აფინანსებს ხელისუფლება, ამ დროს კი „ბოლივუდის“ წახალისებას ეწევა?

— ეს პრიორიტეტების ამბავია. ახლანდელი ვიღაცეა: რა თანხები ჩადება უნდა კინოსწარმოებაში, როგორი პროექტებია და რა ფასებია უცხოეთთან მიგრებით. ეს, ალბათ, კინოცენტრმა და შესაბამისმა ორგანოებმა დაინახარეს და იცინან.

— დახვეწილ ვეროპულ ქვეყნებში ბოლივუდის ფილმებს ირონიით უყურებენ?

— არა, ამ ფილმებს ირონიით არ უყურებენ. გერმანიაშიც არიან მოყვარულთა კლუბები. მაგალითად, მე ვიცი, ბერლინში ინდური კინოსა და ინდური კულტურის მოყვარულები, რომლებიც დღე-ღამე უყურებენ ამ ფილმებს, მაგრამ ეს ძალიან მცირე პროცენტია. კინოთეატრებში ინდური ფილმები, ძირითადად არ გადის. ჩვენს კინოში ეს გავლენას არ მოახდენს. ეს არის ტურისტული პროექტი, რადგან ბოლივუდი დინამიკადაა სატელეფონო.

— ჩვენი ხელისუფლება დავით აღმაშენებლის შესახებ ბოლივუდის

ფილმის იღებდა, თუცა ეს პროექტი ჩავარდა. ამ დროს კი ჩვენში აქტიუალური გახდა ბოლივუდი.

— დიხს. მისის, მაგრამ ეს ერთმანეთს არ ეხმარება. პარალელურად მიმდინარეობს ბოლივუდის სხვა შემთხვევა, სადაც 1958 წელს „ბილა 1“ გადაიღეს. ამ დროს კი, მისი გამოსვლის პარალელურად, უამრავი მილოდინება გადგინდა, ანუ ახი ფილმიდან შიქლია ორი იყო ისტორიული, ერთი კინოთეატრული, 50 ტრილერი, 30 მილოდინება, კომედიები და ა.შ.

— მაგრამ ჩვენთვის უფრო სასახლო არ იქნებოდა, ბოლივუდის ფილმი გადაეღოთ და არა ბოლივუდის?

— რასაკვირვებელია, ეს იმდენად ძალიან პარტი. თუცა ვფიქრობ, „დავით აღმაშენებლის“ შემთხვევაში, ძალიან ცუდი როლი შეასრულა მოუხმადებელმა სცენარისმა და იმანაც, რომ ჩვენს პირობებში არ აღმოჩნდა ანდენი თანხები. თუ არ ვცდები, იმ 50 მილიონზე იყო საუბარი. მაგალითად, „კლინატირა“, რომელიც გადაიღეს 1970 წელს, დაჯდა ახი მილიონი. ახი მილიონი იმ პერიოდში დაჯდა ბოლივუდის შემთხვევაში, რომელიც 800 მილიონი გამოვს. ისტორიული ფილმები ყოველთვის სოლიდურ ბიუჯეტში მოითხოვს. რა მთხა უნდა, შეიქმნოთ, გამოყენებინათ კომპიუტერული ტექნოლოგიები, მაგრამ კომპიუტერული ტექნოლოგიების შემთხვევაში, სასურველ დონეს ვერ მიღწევდნენ. ამის ბარდა, სცენარისტების შემთხვევაშიც, გაურკვეველობა იყო - დამოუკიდებელი იყო სცენარის ავტორი, მერა საქმეში უნდა ჩართულიყო სცენარისტი - აკამოჩილა. რაღაც ეს პროექტი არ გამოვიდა. მერა პროდუქციის უარი თქვა.

— პერსპექტივაში გესახება, რომ საქართველოში ბოლივუდის ფილმი გადაიღონ?

— არ ვიცი, უახლოეს პერსპექტივაში ახალი რამ არ მისახება. თუკი, შესაძლოა, რაღაც ისე დავით აღმაშენებლის ფილმს დაუკავშირდეს, მივხარება, რომ ეს შიქლია უფრო მოქმედება უნდა - 5 ან 10-მილიონიანი ბიუჯეტით გაკეთებული იყო თანხა უფროდ შიქლია, იმ ფარგლებში, რითაც გადაიღეს „ავისტოს ხუთი დღე“, გადაეღოთ ეს ფილმი და არანაკლებ პარტი გამოვიდოდა 20-25 მილიონად. ზოგიერთი ამგვარ, რომ „ავისტოს ხუთი დღე“ 35 მილიონი დაჯდა. იგივე თანხები რომ ჩადოთ, დავით აღმაშენებლის, არა მგონია, ცუდი გამოსულიყო.

მანანა ნოზაძე, Presage.tv

ალექსანდრეს ბაღის სურათები

გურულები „კაიფობენ“?

სატელევიზიო გადაცემაში, გავსაღოთ თუ არა ლეგალური მარხუნა მონაგარა, ალექსანდრეს ბაღის „პარლამენტში“ დიდი შეხვედრა გამოიწვია. ზოგადად მოიწონა, ზოგადად დაინტერესდა ეს იდეა.

— კანონი რა, ზოგადი, — გვანახებდა ერთი გურული „პარლამენტარი“, მოწოდებით მივხდებოდი, მაგრამ საჭირო ვერაზრით აიხსოვს, ისეთი... — ხშირად ჩავდივარ ამ ბაღში დროს გურულები, ჩემი სოფელი ისეა გადატანად უფრო, ერთი კარგი გაქმობისთვის და შინა ღვინისთვის მუშაობაში მთელი დღის მუშაობაზეა სათქმელი... უჭირთ კალინა... „სტრის“ სახეობა ფულს კლივის შოულობენ... ჰოდა, თესვენ ყანაზე კანაფს, ჩემო ბატონო, მირა ახლოვანის ფოთოლს, ახლოვან ქალაქში თანამართლებს ერთად და მთელი დღის „ქაიფობენ“ თვალაზრით მუშაობენ... — ვითომ სიცილე-ხუმროვით ყველა გურული, თუმცა ვერაზრით, რომ სახუმაროდ ნაღდად არაა საჭირო.

— უხაროდეს ხელის უფლებას... მთელი საპარტოველოს სოფელ-ადგილად ვივარა, „გაბიჭული“ ხალხი, გიძივარო! — თავისებურად ილრინება ჩვენგან და ცხრასართულიან ბინებს აგზავნის „ჯემოთ“.

მისვლაში — ვისი მისაგარეთითაც.

„წავიდა ჰეიე... ის ცხოვრება აღარ არი!“

შორე-ახლო ატანისი სხვადასხვა კაბათი იცვება ჩვენს ყურადღებას. რა ხდება? ალექსანდრეს ბაღის მუშაობის უფროსი შუაში ჩაუხდებიან რაფაელმა კაცს და ახვთ ერთი ვაი-უშვებელი. „პარლამენტი“ რის „პარლამენტი“, ხომ უნდა დავინტერესდეთ? ვდებოთ, მოკავთაბათან მივდივართ. — რა აზრია ზაღვა?! — ვეკითხებით ბაღის „გამგებელს“.

— ები... ბაღი შემიძლია კაცო, შენიძება ინფარქტი მივიღო... ბასკდა გული... — რა იყო ტო?! — უფრო დავინტერესდით.

— მოთარი რომ იყო, ჩვენი მუშაობა... ნავილა რაფაელიმ დღეა ჩვენგან... სხვაგან გადავიდა, უკეთეს ხელფასს აძლევდა და თავისი სახისა თვითონ იცინო... ჰოდა, მერიდიანს გამოვვიტოვებოდა მსურველი... იმ მსურველს სხვაგან მოვყვანდი, იქნება, ჩვენთვის სხვა გამოჩნდეს რაიმე საჭირო, არადა, ადგილი ერთი... მე რა შემიძლია? კვილავს ხომ არ გავუშვებ და ავბთ ხომ არ მივიღებ?! ნახეთ, რა სახეები აქვთ... იყო, რაც იქნება ხელფასი, ოღონდ, იქნება, მივხდით... ღვირთო, რა დღეები ხალხი!... ის იცით ხომ, ძურთა მუშაობა ეგაა აქვინა რომ განართეს მერიასთან, საჭირო მოგვცით... იცინებდით აგას ამ 20 წლის წინათ, რომ მუშაობის ერთ ადგილზე ქართ-

გავიწყდეს კაცო, აზრებან და ძალსაგან ჩამოხსნა მუშაობის განაგრძობენ.

ველავის რიგი, დადგომოდა?! დაგამცირებელი საჭირო გვებოდა... თურმე, არ დავიწყდი!

— დაგამცირებელი გიძივარო, ვინც ვინცაღიღინა... ზერი სადა ხართ... ხევილ დავის, მერიამ მუშაობის კანონები უნდა განართოს, საუკეთესოები უნდა გამოავლინოს, — ვითომ ვაჩიროვს ზონდო, მაგრამ ვის ეს უხარება...

მიშასა და ვანოს „საბატო მიწები“...

მიდიან „შვებულებაში“ „პარლამენტარები“ — განიკრიფნენ გზოვლიურ სოფლებში, დედაქალაქის საბაროებში აბარებენ...

ზონდო რაჭველი ხვალ აბაროვლი უნდა მივხდებოდეთ — სოფელი ზნაპაში... ორი კვირა რა საპარლამენტო, მაგრამ რას ვიწავით, ვაჭივივს ესეც ქლივის მისცის სასასურში, — უხვება იგი ბაღის ძალსაგან ჩამოხსნა მიზანსა და ვანოს, რომლებიც, მიზანსა და მიზანსა გამო, თვითონ შეიმორჩინან და აღიწინებენ, ასიცხებათ, ტელევიზორები და პრესაში მოუხვებელი სპანდალური ინფორმაციების კომენტარებით გაუხვებდნენ...

მიზანს მიზანად ინსულტი აქვს, ორი წლის წინათ რომ დავებართა და სიკვდილს დაუძვრა, თუმცა დააკოშლა იმ ვერაზრად და ახლა ჯონით დავის ერთ დროს ყოველი, რომორც თვითონ აბოვს, გამოუსწორებელი მიქალთანა მიმდებელი რა ვქნა, მინატრება, მაგრამ როგორ ჩავიღვო, დასავლიანება უნდა ჩვენი მიზანს...

ვანოს სხვა მიზანი აქვს, ამ ცოტა ხნის წინათ, რომ გაუხვებდა „პარლამენტს“ საუბაროდ, ვერ მივხვებდი ხალხს აგა-აგავსებს და გავყვიდა... ვეღარ ჩავდივარ, სულ ცოტა 50 ლარი მართლმე მხარსაგან გოდა მისვლა-მოსვლაში, მორჩა ის დრო, 3 და 5 ლარი რომ ღირდა აბოვს და მატარებელი... მიქალის სულ ვეღარ იცვლიან, საჭიროა არიან მიწინებელი... არადა, სახლ-კარი დაკვივდა... სარემონტო ფული ვეღარ დავაბრუნებ... მიზანსაგან, ვითომ ხედავდა იმსურვას, იმხალს კარ-მიდებოდა თანაგან კიდევ რაღაც-რაღაცებს, მაგრამ მიწის საბატონო იყო. ჩვენი საშობაოდ და სააღმკრთოდ ჩასვლა არ კარგოდა, ამიტომ ვარჩიო ვაჩივდა... წელიწადში 2-3-ჯერ ისედაც შეიქვლება ჩასვლა, საფლავებზე გასვლა და, სადაც გავიწარდა, იმ ფო-კარის მონახულა... გოლოგოლო, გიკავივდა იყიდა...

თანაგრძობით შეისმინეს ვანოს ალბარება „პარლამენტარება“, და გულწრფელად დაავიწყდა, კალიან კარგი გიძივარო, აბა, რომ განანაგებოდა იმსურვას, უფრო სასიკრტო არ იქნებოდა... — მოკლად, ასეა მივხვდა და ვანოს საჭირო, ისინი მშვიდობით გზავროვას და გზოვლიურ რაჭაში კარგ დავსვენებას უსურვებდა ზონდოს, თან „ხვანჭარის“ ჩამოხსნა არ და-

გავიწყდეს კაცო, აზრებან და ძალსაგან ჩამოხსნა მუშაობის განაგრძობენ.

ქნი ხუბელაშვილი (მიხაელი) ლანას, ისრაელის პირადობის მოწმობის №30986561, წინააღმდეგ აღძრული პროცესის შესახებ უწყისის აღგერნაგული საშუალებით ჩაბარება

ისრაელის თელ-ავივის რაიონული საოჯახო სასაბაროლო მიმართული საოჯახო საჭიროებების განყოფილებაში №5822-04-11 და №5767-04-11 მიღებული 07/03/2011 წლის გადაწყვეტილების საფუძველზე, ასევე ისრაელის (1984 წლის) საოჯახო სასაბაროლო განყოფილებაში №498(ა/2) ნაწილის თანახმად ვაცხადებ, რომ 04/05/2011 წელს ა-მა ელი სუბელაშვილმა, ისრაელის პირადობის მოწმობის №027311042 (შემდგომში „მოწმობა“) ისრაელის თელ-ავივის რაიონულ საოჯახო სასაბაროლოში ორი საომარად სასაბაროლო აღიარა (შემდგომში „სარჩელი“) მისი იურიდიული წარმომადგენლების მეშვეობით. აღვოკატი ვიქ ვერი ან/და აღვოკატი იორაბ ვერი და/ან აღვოკატი ელდად ვაბა და/ან აღვოკატი ნიციან შისლი, 3 Ha-Yetsira St. (Sh.A.P. House) Ramat Gan 52521, ტელ: 03-7524622/3, ფაქსი: 03-7524624, შემდგომ საოჯახო სასაბაროლო საჭიროება: გავვიღო მონახულების უფლებების წარსული გადარღვევის აღიარების განცხადებას და/ან სხვაგვარად მათი შეხვედრის მოთხოვნა, მოსარჩელის შუამდგომლობა თავისი მცირეწლოვანი შვილის მონახულების თხოვნა. ამ სარჩელის მოქმედება

მაგრამ ქნი ხუბელაშვილი (მიხაელი) ლანას, ისრაელის პირადობის მოწმობის №30986561 (შემდგომში „მოწმობა“) წინააღმდეგ შემტყობინების გამოძახებამდე 30 დღის ვალდებულება მოქმედებს თელ-ავივის რაიონულ საოჯახო სასაბაროლოში იმ პირობით, რომ შესაბამისი სათანადოდ უნდა შემოწმდეს შესაბამისი საპროცესუალური აქტების მოთხოვნის მიხედვით. ისრაელის სასაბაროლო 07/03/2011 წლის გადაწყვეტილებით, აღნიშნული უწყისი მოქმედების სასარჩელი განცხადების აღტარებითი საშუალებით ჩაბარება შემტყობინებამ ჩართვლამ მისგან გამოვლინებულ შედეგებთან ერთად. განვიმარტავთ, რომ ვაჭივრად წინააღმდეგ შემტყობინების მოქმედების აღტარებითი უფლებების საშუალებით გადმოცემა სასარჩელი განცხადების პირადად ჩაბარებად მიიჩნევა.

შოპ ვერი, მოსარჩელის აღვოკატი.

ვილენ მარდალიშვილი

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 299-62-77; 599 32-85-76.

ელექტროგადამცემი ხაზებისა და ქვესადგურების გვიან-ბარა შპს „აპკასინონის“ (ყოფილი ტრემსტ „აპკაზელექტრომდგომარეობის“ მე-8 მუშაობის უფლებების დაფუძნებულად ღრამ მუშაობით იუწყებიან ბატონ დემურ ბაღდავაძის ვაჟის კოზა ბაღდავაძის გარდაცვალების გამო და თანაგრძობას უცხადებენ ბატონ დემურ ბაღდავაძის და განსვენებულის ოჯახებს. მიხეილ გოცირიძე ღრამ მუშაობით იუწყება ბატონ დემურ ბაღდავაძის ვაჟის კოზა ბაღდავაძის გარდაცვალების გამო და თანაგრძობას უცხადებს ბატონ დემურ ბაღდავაძის და განსვენებულის ოჯახებს.

განცხადება

შპს დაზღვევის კომპანია „მოვიუსის“ გაკოტრების გარდაცვალებით აცხადებს პირველ საჯარო აუქციონს შპს დაზღვევის კომპანია მოვიუსის მონებაზე. საჯარო აუქციონზე საარსებო ფონდის გამოტანის იმნება: 1. შპს დაზღვევის კომპანია „მოვიუსის“ სახელზე რიცხული სატრანსპორტო საშუალებები. 2. შპს დაზღვევის კომპანია „მოვიუსის“ კუთვნილი სოფლის ტერიტორია და კომუნიკაციის საშუალებები. 3. შპს დაზღვევის კომპანია „მოვიუსის“ საოჯახო ავია-ჯი და ინვენტარი. აუქციონი ჩატარდება 2011 წლის 5 აპრილს შუადღი მისაგარეთა: მ. თვითონი, ფალიაშვილის ქუჩა №87, პირველი სართული. ტელ.: 577 33 10 90.

საბუთების მიღება აუქციონში მონაწილეობის მსურველებისაგან მიღება 2011 წლის 5 აპრილს 12 საათამდე. ყველა პირს, ვისაც სურვილი აქვს მონაწილეობა მიიღოს საჯარო აუქციონში, უნდა მიმართოს შპს დაზღვევის კომპანია „მოვიუსის“ სალიკვიდაციო კომისიას მისაგარეთა: მ. თვითონი ლეონიძის ქუჩა 3/5 (საბაროლოლო ეროვნული განკმ). აუქციონზე მონაწილეობის მისაღებად სალიკვიდაციო კომისიაში წარმოდგენილი უნდა იქნას შემდეგი დოკუმენტაცია: 1. მოქალაქის პირადობის დადასტურებული მოწმობა. 2. იურიდიული პირების მიერ დაგებულ წარმო-

დგენილი უნდა იქნას ამონაწერი სამინისტრო რეესტრში. 3. ნოტარიულად დამოწმებული მინდობილობა თუ აუქციონში მონაწილეობა ხდება სხვისი სახელით. 4. „გას“ გადახდის დამადასტურებელი მინდობილობა „გას“ თანხა განისაზღვრება ნივთის ღირებულების 10 პროცენტის ოდენობით. თანხის შეტანა ინარჩუნებს შპს დაზღვევის კომპანია „მოვიუსის“ საბანკო რეკვიზიტებს: სს ბანკი „რესპუბლიკა“; ბანკის კოდი: REPLGE22; ა/ა: GE54BR000010250260271/GEL. დამატებითი ინფორმაციისთვის დარეკეთ 577 33 10 90.

